दिव्यां तां वासवीं कन्यां रम्भोरुं मुनिपुङ्गवः । सङ्गमं मम कल्याणि कुरुष्वेत्यभ्यभाषत ।
साऽब्रवीत्पश्य भगवन् पारावारे स्थितानृषीन् । आवयोर्दृष्टयोरेभिः कथं तु स्यात्समागमः ।
एवं तयोक्तो भगवान्नीहारमसृजत्प्रभुः । येन देशः स सर्व्वस्तु तमोभूत इवाभवत् ।
दृष्ट्वा सृष्टन्तु नीहारं ततस्तं परमर्षिणा । विस्मिता साऽभवत्कन्या व्रीडिता च तपस्विनी ।
॥ सत्यवत्युवाच ॥ विद्धि मां भगवन्कन्यां सदापितृवशानुगां । त्वत्संयोगाच्च दुष्येत कन्याभावो ममानघ । २४०५
कन्यात्वे दूषिते चापि कथं शक्ष्ये द्विजोत्तम । गृहं गन्तुमृषे चाहं धीमन्न स्थातुमुत्सहे ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतत्संचिन्त्य भगवन्विधत्स्व यदनन्तरं । एवमुक्तवतीं तान्तु प्रीतिमानृषिसत्तमः ।
उवाच मत्प्रियं कृत्वा कन्यैव त्वं भविष्यसि । वृणीष्व च वरं भीरु यंत्वमिच्छसि भाविनि ।
वृथा हि न प्रसादो मे भूतपूर्व्वः शुचिस्मिते । एवमुक्ता वरं वव्रे गात्रसौगन्ध्यमुत्तमं ।
सचास्यै भगवान्प्रादान्मनसः काङ्क्षितं भुवि । ततो लब्धवरा प्रीता स्त्रीभावगुणभूषिता । २४१०
जगाम सह संसर्गमृषिणाऽद्भुतकर्म्मणा । तेन गन्धवतीत्येवं नामास्याः प्रथितं भुवि ।
तस्यास्तु योजनाद्गन्धमाजिघ्रन्त नरा भुवि । तस्या योजनगन्धेति ततो नामापरं स्मृतं ।
इति सत्यवती हृष्टा लब्ध्वा वरमनुत्तमं । पराशरेण संयुक्ता सद्यो गर्भं सुषाव सा ।
यज्ञे च यमुनाद्वीपे पाराशर्य्यः स वीर्य्यवान् । स मातरमनुज्ञाप्य तपस्येव मनो दधे ।
स्मृतोऽहं दर्शयिष्यामि कृत्येष्विति च सोऽब्रवीत् । एवं द्वैपायनो जज्ञे सत्यवत्यां पराशरात् । २४१५
न्यस्तो द्वीपे स यद्बालस्तस्माद्द्वैपायनः स्मृतः । पादापसारिणं धर्म्मं सतु विद्वान् युगे युगे । आयुः शक्तिञ्च मर्त्यानां युगानुगम
वेद्य च ।
ब्रह्मणो ब्राह्मणानाञ्च तथानुग्रहकाङ्क्षया । विव्यास वेदान् यस्मात्स तस्माद्व्यास इति स्मृतः ।
वेदानध्यापयामास महाभारतपञ्चमान् । सुमन्तुं जैमिनिं पैलं शुकञ्चैव स्वमात्मजं ।
प्रभुर्व्वरिष्ठो वरदो वैशम्पायनमेव च । संहितास्तैः पृथक्त्वेन भारतस्य प्रकाशिताः ।
तथा भीष्मः शान्तनवो गङ्गायाममितद्युतिः । वसुवीर्य्यात्समभवन्महावीर्य्यो महायशाः । २४२०
वेदार्थविच्च भगवानृषिर्व्विप्रो महायशाः । शूले प्रोतः पुराणर्षिरचौरश्चौरशङ्कया ।
अणीमाण्डव्य इत्येवं विख्यातः स महायशाः । स धर्म्ममाहूय पुरा महर्षिरिदमुक्तवान् ।
इषीकया मया बाल्याद्विद्धा ह्येका शकुन्तिका । तत्किल्बिषं स्मरे धर्म्म नान्यत्पापमहं स्मरे ।
तन्मे सहस्रममितं कस्मान्नेहाजयत्तपः । गरीयान्ब्राह्मणवधः सर्व्वभूतवधाद्यतः ।
तस्मात्त्वं किल्बिषी धर्म्म शूद्रयोनौ जनिष्यसि । तेन शापेन धर्म्मोऽपि शूद्रयोनावजायत । २४२५
विद्वान् विदुररूपेण धार्म्मी तनुरकिल्बिषी । सञ्जयो मुनिकल्पस्तु जज्ञे सूतो गवल्गणात् ।
सूर्य्याच्च कुन्तिकन्यायां जज्ञे कर्णो महाबलः । सहजं कवचं बिभ्रत्कुण्डलोद्द्योतिताननः ।
अनुग्रहार्थं लोकानां विष्णुर्लोकनमस्कृतः । वसुदेवात्तु देवक्यां प्रादुर्भूतो महायशाः ।
अनादिनिधनो देवः स कर्त्ता जगतः प्रभुः । अव्यक्तमक्षरं ब्रह्म प्रधानं त्रिगुणात्मकं ।